
Escoltar i sentir

Autor:

Data de publicació: 31-01-2023

Escoltar és prestar atenció a un so o acció.[1] Quan una persona escolta el que diuen els altres, intenta entendre el que significa. [2] L'acte d'escoltar implica complexos processos afectius, cognitius i conductuals. [3] Els processos afectius inclouen la motivació per escoltar els altres; els processos cognitius inclouen atendre, comprendre, rebre i interpretar continguts i missatges relacionals; i els processos de comportament inclouen respondre als altres amb retroalimentació verbal i no verbal.

Escoltar és prestar atenció a un so o acció.[1] Quan una persona sent el que diuen els altres, intenta entendre el que significa. [2] L'acte d'escoltar implica complexos processos afectius, cognitius i conductuals. [3] Els processos afectius inclouen la motivació per escoltar els altres; els processos cognitius inclouen atendre, comprendre, rebre i interpretar continguts i missatges relacionals; i els processos de comportament inclouen respondre als altres amb retroalimentació verbal i no verbal.

Escoltar és una habilitat per resoldre problemes. Una mala escolta pot provocar interpretacions errònies, provocant així un conflicte o una disputa. Altres causes poden ser interrupcions excessives, desatenció, escoltar el que es vol escoltar, compondre mentalment una resposta i tenir la ment tancada. [4]

L'escolta també està vinculada a la memòria. Segons un estudi, durant un discurs alguns sorolls de fons escoltats pels oients els van ajudar a recordar part de la informació en escoltar-la de nou. Per exemple, quan una persona llegeix o fa una altra cosa mentre escolta música, pot recordar què era quan tornava a escoltar la música més tard. [5]

L'escolta també funciona retòricament com un mitjà per promoure els discursos comunicatius interculturals. Ratcliffe va construir el seu argument sobre dos incidents en què els individus van demostrar una tendència a rebutjar els discursos interculturals. [6]

Contingut

Què és escoltar?

Escoltar difereix d'obeir. Una persona que rep i entén informació o instrucció, i després decideix no complir-la o no acceptar-la, ha escoltat l'orador, tot i que el resultat no és el que volia l'orador. [7]

L'escolta comença escoltant un altaveu que produeix el so que s'ha d'escoltar. Un semiòtic, Roland Barthes, va caracteritzar la distinció entre escoltar i escoltar. "L'audició és un fenomen fisiològic; escoltar és un acte psicològic". [8] La gent sempre escolta, la majoria de les vegades inconscientment. L'escolta es fa per elecció. És l'acció interpretativa que fa algú per entendre, i potencialment donar sentit, a alguna cosa que un escolta. [9] Escoltant: És un element del contingut d'aspecte receptiu a través del qual podem rebre un missatge parlat. Hilal Ahmad Ahmadi

Com s'escolta?

L'escolta es pot considerar com un procés simple i aïllat, però seria molt més precís percebre'l com un procés complex i sistemàtic. Implica la percepció dels sons fets pel parlant, dels patrons d'entonació que se centren en la informació i de la rellevància del tema en discussió. [10]

Segons Barthes, l'escolta es pot entendre en tres nivells: alertar, desxifrar i entendre com es produeix el so i com afecta l'oient. [11]

La gent escolta el 45 per cent del seu temps comunicant-se. [12]

Alertar, el primer nivell, implica la detecció de senyals sonors ambientals. Això vol dir que determinats llocs tenen certs sons associats a ells, per exemple, qualsevol llar determinada. Cada habitatge té associats determinats sons que el fan familiar i còmode per a l'ocupant. Una intrusió, un so que no és familiar (per exemple, una porta o un terra grinyolant, una finestra que trenca) alerta qui hi viu d'un perill potencial.

El desxiframent, el segon nivell, consisteix a detectar patrons a l'hora d'interpretar sons; per exemple, un nen esperant el so del retorn de la seva mare a casa. En aquest escenari, el nen està esperant per recollir senyals sonors (per exemple, claus de jingling, el gir del pom de la porta, etc.) que indiquin l'acostament de la seva mare.

Comprendre, el tercer nivell, significa saber com afectarà el que un diu afectarà a un altre. Aquest tipus d'escolta és important en la psicoanàlisi, l'estudi de la ment inconscient. Segons Barthes, el psicoanalista ha de suspendre el judici mentre escolta el pacient per comunicar-se amb l'inconscient d'aquest últim sense biaixos. De la mateixa manera, els oients laics han de suspendre el judici quan escolten els altres.

Els tres nivells d'escolta funcionen dins del mateix pla i, de vegades, tots alhora. En concret, el segon i el tercer nivell, que se superposen enormement, es poden entrellçar en el fet que l'obtenció, la comprensió i la derivació del significat formen part d'un mateix procés. D'aquesta manera qualsevol persona, en sentir un gir de pom de porta (obtenir), pot assumir gairebé automàticament que algú està a la porta (derivant significat).

Escolta activa

Article principal: Escolta activa

L'escolta activa implica escoltar el que s'està dient, intentar entendre-ho. Es pot descriure de moltes maneres. L'escolta activa requereix bons oients atents, sense prejudicis, sense interrupcions. Un oient actiu analitza el que diu l'orador per als missatges ocults, així com els significats continguts en la comunicació verbal. Un oient actiu busca missatges no verbals de l'orador per comprendre tot el significat del que s'està dient. [13] En l'escolta activa, cal estar disposat a escoltar el que es diu i intentar entendre el significat del que s'ha dit. Es poden acumular múltiples beneficis a partir de l'escolta activa. Ser un oient actiu permet convertir-se en un oient més eficaç amb el pas del temps. També reforça les pròpies habilitats de lideratge en el procés. [14]

L'escolta activa és un intercanvi entre dos o més individus. Si són oients actius, la qualitat de la conversa serà millor i més clara. Els oients actius es connecten entre ells a un nivell més profund en les seves converses. [15] L'escolta activa pot crear una relació més profunda i positiva entre o entre els individus. [16]

L'escolta activa és important per introduir canvis en la perspectiva de l'orador. La investigació clínica i l'evidència demostren que l'escolta activa és un catalitzador en el creixement personal, que millora el canvi de personalitat i el desenvolupament grupal. És més probable que la gent s'escolti si algú altre els permet parlar i transmetre el seu missatge. [16]

L'escolta activa permet que els individus estiguin presents en una conversa. "L'escolta és un factor clau per cultivar les relacions perquè com més entenem l'altra persona, més connexió creem, tal com s'ensenya en els ensenyaments de Dharma de comunicació no violenta. Com algú va dir recentment: "Hauríem d'escoltar més que parlar"." [17]

En l'aprenentatge d'idiomes

Juntament amb parlar, llegir i escriure, escoltar és una de les "quatre habilitats" de l'aprenentatge d'idiomes. Tots els enfocaments d'ensenyament d'idiomes, excepte la traducció gramatical, incorporen un component d'escolta. [18] Alguns mètodes d'ensenyament, com ara la resposta física total, impliquen que els estudiants simplement escoltin i responguin. [19]

Sovint es fa una distinció entre "escolta intensiva", en què els estudiants intenten escoltar amb la màxima precisió una seqüència de discurs relativament breu; i "escolta extensa", en què els aprenents escolten passatges llargs per a la comprensió general. Tot i que l'escolta intensiva pot ser més eficaç per desenvolupar aspectes específics de la capacitat d'escolta, l'escolta extensa és més eficaç per construir fluïdesa i mantenir la motivació dels estudiants. [20]

Les persones no solen ser conscients de com escolten en la seva primera llengua, o nativa, tret que es trobin amb

difficultats. Un projecte de recerca centrat en facilitar l'aprenentatge d'idiomes va trobar que els aprenents de L2 (segona llengua), en el procés d'escolta, fan un ús conscient de qualsevol estratègia que utilitzin inconscientment en la seva primera llengua, com ara la inferir, l'atenció selectiva o l'avaluació. [10]

En la percepció de la parla s'activen diversos factors: la qualitat fonètica, els patrons prosòdics, la pausa i la velocitat d'entrada, que influeixen en la comprensibilitat de l'entrada d'escolta. Hi ha un magatzem comú d'informació semàntica (única) a la memòria que s'utilitza tant en la comprensió de la parla en primera com en segona llengua, però la investigació ha trobat magatzems separats d'informació fonològica (dual) per a la parla. Els coneixements semàntics necessaris per a la comprensió del llenguatge (guions i esquemes relacionats amb persones, llocs i accions del món real) s'accedeix mitjançant l'etiquetatge fonològic de qualsevol llengua que s'escolta. [21]

En un estudi en què van participar 93 participants que investigaven la relació entre l'escolta de segones llengües i una sèrie de tasques, es va descobrir que l'ansietat auditiva jugava un factor important com a obstacle per desenvolupar la velocitat i l'explicitació en les tasques d'escolta de segones llengües. Investigacions addicionals van explorar si l'ansietat auditiva i la comprensió estan relacionades i, com els investigadors esperaven, estaven correlacionades negativament. [22]

Escolta retòrica

Fons

Krista Ratcliffe va sostenir que gran part de l'ensenyament de l'alfabetització als EUA posa l'accent en la teoria retòrica clàssica occidental que posava en primer pla parlar i escriure, però ignorava l'escolta. [6] Aquestes teories es van centrar principalment en el discurs del retòric que pot persuadir el públic. Per tant, l'objectiu dels estudis retòrics clàssics era abordar el que el públic havia d'escoltar, en lloc de com escolta. [6] Shari Stenberg va ampliar aquesta perspectiva per explicar l'absència d'escolta en l'academe. [23] Els mètodes d'ensenyament occidentals van mantenir el substantiu grec retòric heretat logos, que significa raonament i lògica, mentre ignorava el seu verb legein que es refereix a parlar i, en termes etimològics, establir, escoltar. [6][23] Elaborant sobre això, l'escolta es pot produir dins de dues postures diferents: els logotips dividits i els logotips restaurats. Tots dos són diferents en la manera de (re)donar forma a les funcions i resultats de l'escolta. L'oient escolta els logotips dividits mentre produeix simultàniament les seves respostes a l'orador. D'altra banda, dins dels logotips restaurats, l'oient explota el temps d'escolta per viure les experiències d'una altra persona, després reflexionar i fer significats per oferir una resposta. [6][23]

Un dels exemples de logos dividits va ser la teoria d'Aristòtil. Malgrat la seva preocupació per ensenyar als alumnes el discurs oral que obliga a escoltar per produir i analitzar entimemes, l'escolta va ser desplaçada i disminuïda. [6] L'atenció prestada a parlar sense escoltar "perpetua un mode de discurs homogeneïtzat basat en la competència en lloc del diàleg". [23] Ratcliffe va atribuir aquesta negligència auditiva als biaixos culturals occidentals que es representen com: 1) parlar és de gènere com a masculí mentre s'escolta com a femení; 2) L'escolta se subjuga a l'ètnia: les persones blanques parlen mentre la gent de color escolta; és a dir, en les relacions interculturals, hi ha un membre superior en la conversa que no necessita escoltar tan de prop; [24] 3) La cultura occidental prefereix dependre de la vista, no auditiva, com a tropa interpretativa principal. [6]

Definició de l'escolta retòrica

Ratcliffe va convidar els estudiosos de la llengua a considerar l'escolta com una nova tàctica per donar sentit i escoltar els discursos discursius de gènere i raça i, el més important, facilitar el diàleg intercultural. [6][25] Ratcliffe va definir l'escolta retòrica "com un tropa per a la invenció interpretativa, que emergeix d'un espai dins del logos on els oients poden emprar la seva agència". (pàg. 204) [6] En altres paraules, l'escolta es pot utilitzar com a eina per entendre les experiències i les veus d'altres persones. Per tant, escoltar és un mitjà per interpretar, reflexionar i fer nous significats. Per a això, Ratcliffe va argumentar que l'escolta retòrica proporciona una "postura d'obertura que una persona pot triar assumir en relació amb qualsevol persona, text o cultura". [25] Com a resultat d'aquesta obertura, Ratcliffe va afirmar que l'escolta retòrica cultiva la consciència i la voluntat dels individus d'una manera que promou la comunicació, especialment la intercultural [6][25]

Steven Pedersen afirma que la comunicació pateix quan els interlocutors alberguen estereotips i prejudicis, una pràctica que provoca des-identificació. L'escolta retòrica, en canvi, promou la comprensió intercultural i permet a estudiants i professors interrompre la resistència recíproca. [26]

L'escolta retòrica requereix l'assistència de les intencions dels individus de buscar la comprensió. Aquesta comprensió no pot existir amb la mera escolta. [6][25] Stenberg va advertir contra les limitacions esperades d'interpretació que poguessin ser causades per aquestes intencions. [23] Per tant, dins de l'escolta retòrica, la paraula comprensió inverteix a ser "dempeus". Això significa situar-se sota totes les perspectives perquè un pugui (re) conceptualitzar les seves idees i la seva ètica. [6][23][25] Per tant, els individus no escolten acumular les idees dels altres, sinó que conreen

aquestes idees a través de les quals poden millorar el seu llenguatge i canviar les seves visions que obren una nova via per a altres respostes. [23][27]

Practicar l'escolta retòrica a l'aula

A partir del treball de Krista Ratcliffe sobre l'escolta retòrica, Meagan Rodgers va desenvolupar la tàctica d'intenció/efecte com una manera perquè els estudiants practiquessin l'escolta retòrica a l'aula de composició anglesa. L'objectiu d'aplicar aquesta eina rau a trencar estereotips i pronunciaments racialment discriminatòris. Rodgers va trobar en la seva investigació basada en l'aula que, fins i tot si una persona no percep ser racista, el racisme o els estereotips racials es perpetuen inconscientment quan un grup majoritari / dominant està d'acord o es riu de les diferències racials d'un membre d'un grup minoritari. En lloc d'enfrontar-se als estudiants i posar en perill la seva voluntat de participar en discussions a l'aula, l'estratègia intenció/efecte convida els estudiants a (1) considerar nombroses perspectives d'una afirmació i (2) entendre que els comentaris ben intencionats (intenció) poden ser percebuts com a deletoris (efecte) per altres. [28]

Una altra estratègia perquè els docents practiquin l'escolta retòrica i millorin la sensibilitat cultural a l'aula és mitjançant l'aplicació de pràctiques d'Estudis Sords. Aquest tipus de pedagogia auditiva requereix que els alumnes (1) estiguin atents i redueixin els sorolls de distracció; (2) compartir la seva història, inclòs el seu bagatge cultural, perquè els companys de classe puguin familiaritzar-se amb la seva perspectiva; (3) participar en un "diàleg crític" per entendre els altres; i (4) parar atenció al llenguatge corporal dels seus companys i al missatge que envia. [29]

L'escolta retòrica a l'aula també es pot utilitzar per aportar més llum sobre per què els estudiants callen. Janice Cools analitza diverses raons del silenci a l'aula de composició d'ESL / ELL, com ara que els estudiants retinguin la seva saviesa a propòsit per evitar ser assetjats per companys i instructors per donar una resposta equivocada. La por i el dubte que es poden derivar d'aquest tipus de respostes poden provocar sentiments d'incompetència i malestar en un individu i fer que continuïn en silenci a l'aula. Una altra raó per la qual els estudiants trien el silenci és perquè se'ls va ensenyar a callar, sobretot a nivell de secundària en algunes cultures, per exemple, Puerto Rico. Cools suggereix preguntar als estudiants per escrit per què (no) callen a les seves classes, "com [ells] interpreten els silencis d'altres estudiants [...] i el que un professor hauria d'inferir del silenci [dels estudiants]". [30] Els estudiants van respondre que el silenci pot ser beneficiós, ja que mostra el seu enfocament en el material, els dona l'oportunitat de conèixer una perspectiva diferent mentre escolten els seus companys i els permet reflexionar i processar preguntes. A més, les discussions es poden percebre com una interrupció perquè els companys de classe no tenen coneixements experts. Cools conclou que s'ha d'apreciar i respectar el silenci a l'aula. [30]

Vegeu també

Audició

Escolta agraïda

Agnosia auditiva

Trastorn del processament auditiu

Escolta dialògica

Escolta informativa

Pseudolistening

Escolta del lloc de treball

Referències

^ "Escolta". oxforddictionaries.com. Universitat d'Oxford. Arxivat de l'original el 7 desembre 2018. [Consulta: 5 desembre 2018].

^ Clau, Jàson. Posa't dempeus, parla: la pràctica i l'ètica de parlar en públic. [Consulta: 5 desembre 2018].

^ Halone, Kelby; Cunconan, Terry; Coakley, Carolyn; Wolvin, Andreu (1998). "Cap a l'establiment de les dimensions generals subjacents al procés d'escolta". *Revista Internacional d'Escolta*. 12: 12-28. DOI:10.1080/10904018.1998.10499016.

^ Baix, Jossey (1999). "escoltar, escoltar". Credo.

^ Michalek, Anne M. P.; Cendra, Ivan; Schwartz, Kathryn (2012-2018). "La independència de la capacitat de memòria de treball i els senyals audiovisuals a l'hora d'escoltar en soroll". *Revista Escandinava de Psicologia*. 59 (6): 578-585. DOI:10.1111/sjop.12480. 30180277 PMID. 52155107 S2CID.

^ Jump up to:un b c d e f g h i j k l Ratcliffe, Krista (desembre de 1999). "L'escolta retòrica: un tropa per a la invenció interpretativa i un "codi de conducta intercultural"". *Composició i Comunicació Universitària*. 51 (2): 195-224. DOI:10.2307/359039. ISSN 0010-096X. JSTOR 359039.

-
- ^ Purdy, Michael i Deborah Borisoff, eds. (1997) *Listening in Everyday Life: A Personal and Professional Approach*. Premsa Universitària d'Amèrica. ISBN 9780761804611. p. 5-6.
 - ^ Barthes, Roland (1985). *La responsabilitat dels formularis*. New York Hill i Wang.
 - ^ Barthes, Roland (1985). *En la responsabilitat dels formularis*. New York Hill i Wang.
 - ^ Jump up to:un b Schmitt, Norbert. "Una introducció a la lingüística aplicada": 180-187.
 - ^ Barthes, Roland (1985). *La responsabilitat de les formes: assaigs crítics sobre música, art i representació*. Oxford: Basil Blackwell.
 - ^ "Escolta: Ho estem ensenyant, i si és així, com? ERIC Digest". www.ericdigests.org. [Consulta: 26-08-2021].
 - ^ "Escolta Activa". search-credoreference-com.
 - ^ Hoppe, Miquel. Escolta activa: millora la teva capacitat d'escoltar i liderar. [Consulta: 5 desembre 2018].
 - ^ Hoppe, Miquel. Escolta activa: millora la teva capacitat d'escoltar i liderar. [Consulta: 5 desembre 2018].
 - ^ Jump up to:un b Rogers, Carl Ransom; Farson, Richard Evans (1957). *Escolta Activa*. Centre de Relacions Laborals, Universitat de Chicago.
 - ^ mirza, Tooba (2020-11-03). "La comunicació és la clau de l'estat mental saludable". Mitjà. [Consulta: 23-02-2022].
 - ^ Floridura, Joan; Miller, Lindsay (2005). *Segona Llengua d'Escolta: Teoria i Pràctica*. pàg. 4. ISBN 978-0521786478.
 - ^ Vásquez, Anete; Hansen, Angela L.; Smith, Felip C. (2013). *Ensenyament de les arts de la llengua als estudiants de llengua anglesa*. Pàg 171. ISBN 978-0415641449.
 - ^ Flors 2005, p. 14.
 - ^ "Escoltant | La Cambridge Guide to Teaching English to Speakers of Other Languages - Referencia Credo". search.credoreference.com. [Consulta: 13-12-2020].
 - ^ BRUNFAUT, TINEKE; RÉVÉSZ, ANDREA (2015). "El paper de la tasca i les característiques de l'oient en l'escolta de segona llengua" *TESOL Trimestral*. 49 (1): 141-168. DOI:10.1002/tesq.168. ISSN 0039-8322. JSTOR 43893740.
 - ^ Jump up to:un b c d e f g Stenberg, Shari. "Cultivar l'escolta: ensenyar des d'un logos restaurat." *El silenci i l'escolta com a arts retòriques* (2011): 250-263.
 - ^ Bannister, Linda (març de 2001). "Escolta retòrica a l'aula diversa: entendre el so de no entendre" (PDF). ERIC: 2. [Consulta: 19 març 2022].
 - ^ Jump up to:un b c d e Ratcliffe, Krista (2005). *Escolta retòrica: Identificació, gènere, blancor*. Premsa SIU.
 - ^ Pedersen, Steven M. (2013). "Ressenya: escolta retòrica de Krista Ratcliffe". *Números de la revista KB*. 9 (1).
 - ^ Rivera-Mueller, Jessica (2020-10-18). "Promulgar l'escolta retòrica: un procés per donar suport al compromís dels estudiants amb lectures desafiants del curs". *Revista sobre potenciació de l'excel·lència docent*. 4 (2). DOI:10.26077/0845-bae3. ISSN 2644-2132.
 - ^ Rodgers, Meagan (2012). "La tàctica intenció/efecte: una pràctica d'escolta retòrica". *Fòrum CEA*. 41 (1): 60-77.
 - ^ Bannister, Linda (març de 2001). "Escolta retòrica a l'aula diversa: entendre el so de no entendre" (PDF). ERIC. 2: 1-12.
 - ^ Jump up to:un b Cools, Janice (2017). "Escoltar els silencis: participar en l'escolta retòrica a l'aula de composició ESL / ELL". *Fòrum CEA*. 46 (2): 35-61.

Stenberg, Shari. "Cultivar l'escolta: ensenyar des d'un logos restaurat." *El silenci i l'escolta com a arts retòriques* (2011): 250-263.

Per llegir més

Zenger, Jack; Folkman, Josep (14 de juliol de 2016). "El que realment fan els grans oients". *Harvard Business Review*.
 Lipari, Lisbeth. *Escoltar, pensar, ser: cap a una ètica de l'harmonització*. Premsa de la Universitat Estatal de Pennsilvània.